

Nr 20.

Ankom till riksdagens kansli den 14 mars 1921 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 5 § i lagen den 30 augusti 1918 (nr 724) angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner.

Närvarande: herrar Åkerman, Rogberg, Edv. Larson, greve Spens, J. E. Berglund, Ernst Svensson, Carl Johansson, Hederstierna, Strid, Söderberg, Svensson i Betingetorp, Aarnseth, Johanson i Hallagården och Karlsson i Vätö.

Genom en den 21 januari 1921 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 84, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av i statsrådet fört protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

om ändrad lydelse av 5 § i lagen den 30 augusti 1918 (nr 724) angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner.

Härigenom förordnas, att 5 § i lagen den 30 augusti 1918 angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner skall erhålla följande ändrad lydelse:

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 9 saml. 1 avd. 13 häft. (Nr 20—21.) 1

5 §.

Kyrkofonden må ej — — — — —
blivit bestridda.

Skulle skäligt krigstidsunderstöd icke härigenom kunna beredas prästerskapet, må, där särskilda skäl föreligga, för ändamålet användas jämväl ytterligare belopp, icke överstigande den kapitalökning, fonden intill sistnämnda år vunnit efter den 31 december 1918.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Av propositionen framgår, att 1920 års kyrkomöte, vars yttrande inhämtats över ifrågavarande lagförslag, i skrivelse till Kungl. Maj:t den 23 november 1920 anmält, att förslaget av kyrkomötet godkänts.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet har vid granskning av förslaget ej funnit skäl till anmärkning mot detsamma och får alltså hemställa,

att riksdagen måtte för sin del bifalla ifrågavarande proposition.

Stockholm den 14 mars 1921.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.
